

На него не беше нужда да му говоря аз, защото и той е душа и прави онова, което са изисква от него с всяко благодарение и по възможности. Но аз му пак поподамах и той каза, че ще видя, дано проводя и се трябва да проводя. Аз писах на мама, че вий сте са вече решили да ся поцърните⁸⁸, ама и са молих да не плачи. Вчера получих писмо от учителите котл[енски], от едного, с когото бях у дома в Жеравна, чи Люцка и Радка доходи в Котелат при нашите приятели у гости и най-много да узнаят като съм си дошел в Шумен, дали не съм проводил писмо също и от Вас, които бе донес[ъ]л Го[сподин] Друмев. А тях ги бе проводил Негово Благородие и вижда са не са ги получили, както и последните Пер[иодически] спис[ания]. Както и писмото за каймакамина²⁹⁻² проводих и той ги получил, който сега като бяхме на Вардун²⁹⁻³ доходи при Стареца нарочно да са видят и ми каза, чи ги е получил и издишаше²⁹⁻⁴ като думаше „Ах! Дали ще са видиме сос Го[сподин] Стянова пак“. На Н. Ивана проводих за него Пер[иодическото] списание и надея са получил го е! За Доброджа йоще са нищо не казва Стареца, но когато тръгнине аз ще ти пиша. Йоще като отидиме в Пазарджик²⁹⁻⁵ ще пиша на брата ни Го[сподин] Дойна, на когото и онзи ден писах. За сега стига ви толко[ва], чи повторном ще Ви пиша повечко, защото сега има кой да Ви разказва за всичко, що е тадева. Като ви братски поцелуна, оставам си твой така.

Твой като братец смиренный богохраним

Шумен,
Априлий 29,
1873

Видиш ли, чи съм са прехласнал, та съм изгубил реда на писмото си.

Същий.

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 267, л. 3-4. Автограф.

№ 30

[1873 април, Жеравна].

Писмо от Люца Д. Стоянова до В. Д. Стоянов в Браила

Предраги миличка батенце,

Преих те песмата от Шумане на 25 март сетното песмо от Арнаутк[ъ]ой³⁰⁻¹ дето с[и] го писала до дяда дохомника⁸⁹ и той н[и] го испров[о]ди от Котеле, което ни загрижи, като го расп[е]чтехми [и] като нема[ше] твоя печат. Да знаеше колко ми мачно и тажно. Оставаме с н[е]тарпен[и]е по-скоро да не отпишише да зна[й]ме каква е пр[и]чин[а]та. Каде ходим вишнос Бого молим за ваше[то] здрави де ни пожеви Бог по-скоро да са